

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

NUMMER 22 – 20. NOVEMBER 1964 – 64. ÅRGANG

Udgivet af Dansk Lokomotivmands Forening

-man
lægger
mærke
til...

— godt tøj
til fornuftige
priser

TILSKÆRERNE

DET STORE MAGASIN FOR TØJ

NÆSTVED

Spis Hygæa-Brød

Næstved Brødfabrik

AADERUPVEJ 154 - NÆSTVED - TELEFON 720491

Skovbrynets Kolonial

v. E. Løvgreen

Ringstedgade 177 - Næstved - Telf. 722606

Alt i kolonial - vine - tobak - frugt - grønt Alle ugeblade føres

Kør sikkert med TAXA

Der er altid moderne vogne ved

BANEGÅRDEN i NÆSTVED Telf. 724001

E. BRIX PETERSEN

Auto- og maskinværksted

Rampen 1 - Næstved - Telf. 720763

RØDBY HAVN

A AGE HASEMANN

Havnevej 56 - Rødbyhavn - Telefon 905047

Stedet hvor man køber FJERNSYN - RADIO - CYKLER

BENLØSE

Kør ind til

BENLØSE . Telef. Ringsted 899

Benzin . Olie . Vask . Smøring
Autotilbehør

BENNY JENSEN

NYT TØJ

til hele familien

*uden udbetaling
på en 10-måneders konto hos*

J. ALBERTSEN

Nørre Farimagsgade 68 · København K.

HILLERØD

De bor og spiser godt på
MISSIONSHOTELLET
Slotsgade 5 · Hillerød · Telf. 189
HYGGELIGE SELSKABSLOKALER

Biografen er stadig den billigste fornøjelse
gå derfor i

BIO på TORVET

Hillerød · Telefon 7

Salon Lady v/ Kaj Jørgensen

*DEN MODERNE SALON
FOR DEN MODERNE DAME*

Sdr. Banevej 10 · Hillerød · Telf. 987

VARDE

P. H. KORSGAARD

Stort udvalg i ure, guld, sølv - 1. kl. reparationer udføres

GAVEARTIKLER

Vestergade 12 · Varde · Telf. 20164

NYKØBING F.

ARNE JØRGENSEN Farve og Tapethandel

mal og bevar - køb Deres malerverer hos os

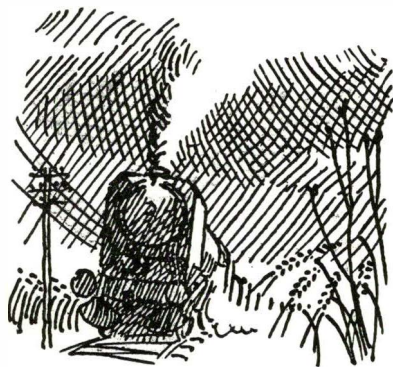
Slotsgade 5 - Nykøbing F. - Telf. 850101

Cykelhandler OTTO PETERSEN

Cykelforretningen »Vulkan«

Nygade 9 - Nykøbing - Tlf. 851306

De førende mærker i cykler & knallerter

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

NR. 22 - 64. ÅRGANG

20. NOVEMBER 1964

Indhold:

Lønforlig	339
Udtalelse fra CO I	340
Skal vi have en fridag ekstra	341
De nye rige	343
Fra medlemskredsen - Ensretter- kursus på feriehemmet	347
Afskeds- og velkomstfest	348
Personalialia	348
Anciennitetsplacering for loko- motivmedhjælperaspiranter	349
DSB regnskab	349

Forsidebillede:

Aftenskumring.

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarshavende)
K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:

Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon: Hell. 7269.
Kontortid 10-16.
Lørdag 9-12.

Annonce-ekspedition:

Studiestræde 49, København K.
Tlf. Central 12327 og Palæ 1142.
Giro 22289.
Kontortid kl. 8.30 til 16.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Lønforlig

Forhandlingerne mellem finansministeren og tjenestemændene er nået til en afslutning med et lønforlig, der som helhed betragtet kan godtages som et acceptabelt forhandlingsresultat.

Efter et orienterende møde gik parterne hver til sit, og ved drøftelsernes genoptagelse fremsatte finansministeren et tilbud på omkring 40 overenskomstillægsportioner, som han af hensyn til statsfinanserne tilbød udbetalt i to rater, nemlig pr. 1. april 1965 og 1. april 1966. Organisationerne kunne ikke gå med til en afvikling af lønfterslæbet med dette antal portioner, idet man med udgangspunkt i lønningsloven af 1958 og indtil udgangen af januar kvartal 1964 havde regnet sig frem til, at lønfterslæbet måtte andrage ca. 55 overenskomstillægsportioner. Ligeledes fandt man det uantageligt, at efterslæbet skulle udbetales i rater, hvilket jo ville medføre, at der i mellemliggende tid ville være delvis efterslæbning, og man måtte stå fast på at få beløbet udbetalt på een gang og tidligst muligt, hvilket efter organisationernes opfattelse skulle være den 1. januar 1965. Finansministerens udgangspunkt for sine beregninger var forskelligt fra organisationernes, om hvilket kan siges, at der ville være rimelighed i at tage hensyn til opfyldelse af ligelønsprincippet i tjenestemandstillingen i forholdet kvinde og mand, lavtlønstillæget med helhedsløsningen, forbedringer gennem normeringslov og forrykninger i alderstillæget ved lønningsloven af 1958. Alle disse ting taget i betragtning kunne tjenestemændenes udregninger korrigeres omkring 5 portioner, hvorefter man nærmede sig grundlaget for finansministeriets beregninger, som lå omkring godt 40 portioner. De videre forhandlinger førte til et forlig, hvorefter tjenestemændene skulle have udbetalt 49 overenskomstillægsportioner. Dette resultat skulle finansministeren forelægge regeringen, som i et møde sluttede op bag forliget, hvor finansministeren, som han udtalte ved optagelse af forhandlingerne, havde stillet sig den forudsætning, at begge parter skulle være enige om resultatet, og at det skulle skabe størst mulig tilfredshed.

Det opnåede forlig skal nu forelægges folketetinget, og når dette skrives venter vi med interesse dettes stillingtagen på baggrund af enkelte røster om, at finansministeren måtte kunne være sluppet billigere igennem forhandlingerne. Dette er ikke mindst interessant på baggrund af de valgløfter, som praktisk taget alle politiske partier gav før valget.

Der er imidlertid grund til at yde finansministeren anerkendelse for hans positive stilling under forhandlingerne.

Det indgåede forlig, som forhåbentligt godkendes af folketetinget, er alene en afvikling af lønfterslæbet indtil udgangen af januar kvartal 1964, og tilbage står forårsforhandlinger på basis af de resultater, arbejdsmarkedets parter når til. Der ligger imidlertid til april 1965 forlods en dyrtidsportion på basis af det udregnede pristal i oktober 1964 og dermed yderligere udsigt til nye store lønudbetalinger af statskassen, hvorfor man ikke kan fortænke finansministeren i, at han omgående har måttet fremsætte forslag til afgiftsforhøjelser på en række punkter for at dække sig ind for disse store udgifter, som ikke må forstyrre den økonomiske ba-

lance, ligesom forbrugsefterspørgslen må holdes nede, så også opsparingen vedligeholdes.

Lønforliget, der også omfatter pensionister, kan opregnes i følgende:

1. Der tillægges tjenestemændene 49 portioner overenskomsttillæg med virkning fra 1. januar 1965.
2. Af tekniske grunde skal udbetalingen finde sted første gang ved lønnens udbetaling februar 1965 og gældende for januar måned, anden gang 1. marts 1965 og gældende for februar og marts, medens man derefter skal være i den rette gænge med lønningerne fra april og fremefter.

3. De ydede portioner dækker lønefterslæbet til udgangen af januar kvartal 1965.

4. Der skal optages nye forhandlinger med tjenestemændene i foråret 1965, når man kender resultaterne af de igangværende forhandlinger på det private arbejdsmarked.

Lønstigningen andrager årligt inklusive 4 pct. regulering for 7., 10. og 12. lkl. (1.-3. løntrin) kr. 2.446,08. For 12. lkl. (4.-5. løntrin) samt 15. lkl. og 18. lkl. (1. løntrin) kr. 3.057,60. For 18. lkl. (2.-3. løntrin) kr. 3.669,12.

Pensioner (afsked med højeste pension) kr. 1.834,56.

Udtalelse fra Statstjenestemændenes Centralorganisation I.s repræsentantskabsmøde den 19. november 1964

Idet repræsentantskabet godkender den om virksomheden aflagte beretning, udtaler det sin anerkendelse af det opnåede forhandlingsresultat i spørgsmålet om udligning af tjenestemændenes lønmæssige efterslæb.

Repræsentantskabet konstaterer, at der hermed er udvist initiativ til at få fjernet den uretmæssige lønfastsættelse, der har været gældende for tjenestemændene siden foråret 1961.

Med henblik på fremtiden er det repræsentantskabets opfattelse, at der uden for de normale terminer må søges åbnet adgang til optagelse af forhandlinger med finansministeren vedr. ajourføring af tjenestemandslønningerne med den for øvrige lønmodtagere konstaterede lønstigning, således at man undgår en ophobning af lønmæssigt efterslæb, som det nu afviklede.

Repræsentantskabet peger på, at statens lønpolitik har bevirket, at tilgangen til etaterne i stort omfang har svigtet, og at der i konsekvens heraf er pålagt personalet overarbejde i et urimeligt omfang. Man henstiller derfor, at der tages ekstraordinære skridt til at søge tilgangen til tjenestemandstillingerne øget.

Repræsentantskabet henleder opmærksomheden på, at der hersker stor efterladenhed med tilvejebringelse og vedligeholdelse af velfærdslokaliteter i en stor part af statens virksomheder. Det må være rimeligt, at staten indretter lokaler m.v., der svarer til de opstillede normer i arbejderbeskyttelsesloven, og det henstilles, at etatsledelserne får ministerielle pålæg om at søge forholdene udbedret.

Repræsentantskabet understreger tjenestemændenes afgørende interesse i, at der tilvejebringes en rimelig løsning af de mange problemer, der knytter sig til pensionsspørgsmålet og fremholder i denne forbindelse, at der med den etapevis gennemførelse af den alm. folkepension (1/4 1965 - 1/4 1970) vil opstå et stigende kompensationskrav for tjenestemændene.

Forholdene om ATP-ordningens fremtidige udformning kendes endnu ikke, men det er repræsentantskabets opfattelse, at tjenestemændene bør tilsluttes ordningen. Der bør derfor snarest træffes afgørelse om dette samtidig med, at man søger tilvejebragt en øjeblikkelig kompensationsordning, der hindrer en indefrysning af tjenestemændenes efterlønsproblemer.

Skal vi have en fridag ekstra?

Det er klart, at der knytter sig stor spænding til, hvad overenskomst-situationen fører til. Hvor store lønforbedringer kan der ventes? Lykkes det at få ligeløn?

Og ikke mindst: lykkes det at få gennemført en nedsættelse af arbejdstiden?

Sådan som fagbevægelsens krav om en nedsættelse af arbejdstiden er formuleret, går det ud på, at der skal ske en nedsættelse til 40 timer om ugen fordelt over 5 dage à 8 timer.

Desuden er der særlige krav vedrørende nedsættelse for arbejde på skift og i kontinuerlig drift.

Allerede på Landsorganisationens repræsentantskabsmøde i maj måned rejstes tanken om en nedsættelse af arbejdstiden, og sidenhen har fagforbundene fulgt den op ved formuleringen af deres krav over for de modstående arbejdsgiverorganisationer.

Slår sig i tøjret

Det er klart, at arbejdsgiverne slår sig i tøjret – hvornår har de ikke gjort det, når fagbevægelsen har rejst krav?

Formanden for Dansk Arbejdsgiverforening, fabrikant *Svend Heineke*, sagde i en TV-udsendelse, da fagbevægelsen havde formuleret sit krav bl.a.:

»En arbejdstidsforkortelse er den dyreste form for lønforbedring, vi kender. Vi skal fortsat forrente og afskrive vore bygninger og maskiner, selv om arbejderne ikke er der hele ugen. Det er mit indtryk, at der ikke er økonomisk basis for at opfylde dette krav.«

Også på Dansk Arbejdsgiverforenings hovedbestyrelsesmøde i oktober rejste der sig advarende røster imod en nedsættelse af arbejdstiden.

Man kan altså roligt regne med, at det bliver svært at få kravet igennem – men hvor meget er der om snakken om, at en nedsættelse af arbejdstiden er så forfærdelig dyr?

Hvis man ser på, hvad tidligere nedsættelser af arbejdstiden har kostet samfundet, viser det sig, at det ikke har givet de udslag i form af

produktionsnedgang, som arbejdsgiverne frygter.

Den sidste nedsættelse af arbejdstiden blev herhjemme gennemført i forbindelse med overenskomstsituationen i 1958, og arbejdstiden blev over nogle år nedsat fra 48 til 45 timer om ugen.

Hvad viste undersøgelsen?

Efter nedsættelsen gennemførte *Socialforskningsinstituttet* en undersøgelse af virkningerne. Den blev foretaget på 6 forskellige virksomheder, og ved udvælgelsen lagde man vægt på at finde frem til foretagender, hvor der stort set ikke var sket andre forandringer end selve nedsættelsen.

Efter nedsættelsen af arbejdstiden kunne man for samtlige virksomheders vedkommende konstatere, at produktionen var øget. Det var tilfældet for såvel virksomhedens samlede produktion, som produktionen pr. arbejdstime.

Ja, man kunne endog i et par af virksomhederne se, at produktionen pr. arbejder også var øget.

Også den samlede produktionsstatistik for hele det danske samfund viste, at produktionen var vokset.

Man kan altså af *Socialforskningsinstituttets* undersøgelse drage den konklusion, at en nedsættelse af arbejdstiden ikke får de katastrofale følger for landets økonomi, som arbejdsgiverne er tilbøjelige til at fremmane for vore syner.

Tværtimod kan man drage den sikre konklusion, at der er sket en forøgelse af *produktiviteten* – det vil sige af produktionsresultater målt i forhold til arbejdsindsatsen – i kølvandet på nedsættelsen af arbejdstiden, og det er et resultat, som såvel arbejdere som arbejdsgivere kan have glæde af.

Hvad betød 8-timers dagen?

Iøvrigt viser det sig, at hvis man gennemgår undersøgelser af tidligere nedsættelser af arbejdstiden både herhjemme og i udlandet, så har de heller ikke givet sig udslag i væsent-

lige følgevirkninger af uheldig art for produktionen.

Gennemførelsen af 8-timers arbejdsdagen var jo i sin tid en vældig sejr for de danske arbejdere. Men endnu før 8-timers dagen blev gennemført i Danmark, blev den indført på de berømte Zeiss-værker i Tyskland. På Zeiss-værkerne i Jena nedsatte man allerede så tidligt som i året 1900 arbejdstiden fra 9 til 8 timer pr. dag. Denne nedsættelse svarer til 11 pct.

Samtidig med nedsættelsen gennemførte man en undersøgelse af, hvordan de akkordlønnes timefortjeneste udviklede sig og udviklingen af strømforbruget på virksomheden.

Ved at måle disse to størrelses udvikling fik man et udtryk for, hvordan produktionen udviklede sig efter nedsættelsen af arbejdstiden.

I den tid, hvor undersøgelsen løb, blev alle andre faktorer holdt konstant, og det viste sig nu, at timefortjenesten ved akkordarbejde steg 16,2 pct. og strømforbruget steg 12 pct.

Ud fra dette resultat kunne man drage den konklusion, at nedsættelsen af arbejdstiden helt var modvirket af et øget arbejdstempo og at virksomhedens produktion ikke var gået ned som følge af forkortelsen af arbejdstiden.

En engelsk undersøgelse

Omkring den første verdenskrig blev der i England foretaget en undersøgelse af forskeren H. M. Vernon. Det viste sig i følge denne undersøgelse, at produktionen i nogle tilfælde ligefrem kunne gå i vejret, efter at arbejdstiden var nedsat.

Man satte arbejdstiden ned for mænd med tungt arbejde fra 61,5 til 55,4 timer om ugen – det svarer til en nedsættelse på 11 pct. – og samtidig steg produktionen med 9 pct.

Man gjorde det samme for kvinder ved lettere arbejde – men kom her til det resultat, at produktionen faldt en smule. Dog ikke nær så meget. Arbejdstiden blev sat ned med 14,3 pct., men produktionen faldt kun 4,3 pct.

Fritid – et livsgode

Der kan henvises til mange andre undersøgelser, som stort set bekræfter den opfattelse, at en nedsættelse af arbejdstiden, hvis den bliver gennemført rigtigt, ikke behøver at skabe afbræk i produktionen.

Noget andet er, at spørgsmålet afbræk eller ej ikke skal være afgørende for, om vi får en nedsættelse. En nedsættelse af arbejdstiden – altså

øget fritid – må betragtes som et livsgode, der rangerer fuldt på højde med andre goder som køleskabe, TV-apparater, motorkøretøjer o.s.v.

Livet drejer sig til syvende og sidst ikke om at producere og forbruge mest muligt – tid, der står helt til vor egen rådighed er vel også et gode, der er værd at slås for.

Iagttageren.

Vældig H-regning til Sveriges statsbaner

1200 nye store busser til højrekørsel og ombygning af 1100.

Sverige indfører jo højretrafik i 1967. Nyordningen betyder en stor regning for svenske statsbaner, ikke alene ved signalsystemers ændring og baneoverskæringer, men også med hensyn til bustrafiken, som er betydelig mere omfattende i Sverige end i Danmark.

Således skal SJ have ca. 1200 nye store busser inden H-dagen. De 245 leveres allerede inden årets udgang, og leverancen fordeler sig med 160 Scania-Vabis-vogne, 84 Volvo og en enkelt særligt udstyret Mercedes, som skal køre i Stockholm på sight-seeing-ture. Det er dog muligt, at der senere bestilles flere af den sidstnævnte type.

De nye statsbanebusser karakteriseres ved et stort antal siddepladser, over 70 pct. af vognenes kapacitet, høj komfort, hurtig acceleration i bytrafikken og 90 km i timen på motorveje, bremse- og koblingsanordning beregnet til påhængsvogn med gods.

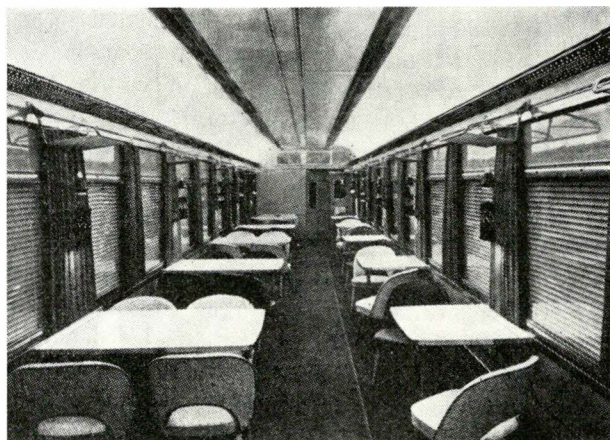
Svenske statsbaner har for tiden ca. 1800 busser. Et par hundrede af disse skal helt ombygges, sådan at chauffør og døre flyttes over i den modsatte side. 900 busser skal have en mindre ombygning, de får ligeledes dør og bagagerum i højre side.

Her er de nye bussers data. Scania-Vabis vognene bliver 12,5 m lange og 2,5 m brede, totalvægt 14,3 tons, plads til 76 passagerer, 47 siddende og 29 stående, motoren er 6 cyl. diesel på 190 hk og maksimal hastighed 97 km i timen. Vognenes sæder har højt rygstød, og denne bustype skal fortrinsvis køre i Stockholm-området.

De nye Volvo-busser bliver 11,6 m lange og ligeledes 2,5 m brede, totalvægten 14,08 ton, plads til 75 passagerer, 48 siddende og 27 stående, dieselmotor på 150 hk, maksimal fart 84 km i timen.

Endelig Mercedes-bussen til sight-seeing: længde 10,6 m, totalvægt 11,6 ton og med plads til 41 passagerer plus chaufføren. Motoren er som de øvrige vogntyper 6 cyl. diesel og på 138 hk. Højeste hastighed 86 km i timen.

15.000 arbejdere i Gyor Ungarns jernbane-fabrik

I byen Gyor en snes kilometer nordvest for Budapest med 70.000 indbyggere, ligger en af de kendte jernbanevogn- og maskinfabrikker, som blev oprettet allerede i 1896 med det formål at bygge godsvogne og broer for Ungarns statsbaner. Senere blev produktionen udvidet til også at bygge person- og spisevogne, post- og sovevogne samt store mobile kraner og traktorer.

I året 1900 havde fabrikken indledt eksport, man byggede en serie vogne til Wagons-Lits og Frankrigs statsbaner og desuden personvogne til Londons undergrundsbane. En model af disse vogne kan nu ses på jernbanemuseet i London.

Under den anden verdenskrig blev 70 pct. af Gyor-fabrikens bygninger og 60 pct. af maskinerne ødelagt. Kun en lille del af ingeniører, teknikere og arbejdere var tilbage, og de begyndte nu at reparere de stærkt beskadigede jernbanevogne. Desuden modtog man ordrer fra statsbanerne i Østrig, Frankrig og Holland, og efter gen-

opbygningen er leveret rullende materiel ikke alene til Europa, men også til Sydamerika, Asien og Afrika, og Gyor-fabrikkerne arbejder efter de af UIC fastsatte internationale mål for vognbygning.

Spisevogne af en ny model er netop leveret til Ægypten. Vognen har plads til 42 personer ved to eller fire mands-borde. Køkkenet er meget moderne med infra-grill, der er luftkonditionering i vognen og radio, som kan betjenes ved hver bord. Stolene er beklædt med gult, lyseblåt, gråt og mørkerødt betræk. Gardinerne er turkisfarvede med guldråde i mønstret.

Til Indonesien bygges en serie personvogne med særlig hensyntagen til de klimatiske forhold, og til Indien bygger Gyor-fabrikkerne 25 broer med en spændevide på 30½ meter, og som skal kunne bære 45 ton.

Fabrikken har eget bibliotek med 24.000 bind, skole, børnehjem og feriehjem, og 15.000 mand arbejder nu i Gyor.

De nye rige

Forfatteren til denne artikel, Kirsten La Cour Hellner, er redaktør af tidsskriftet »Husholdningslærerinden«, og virker samtidig hermed som budgetkonsulent i en af vore bankforretninger. Opgaven her er at råde og forklare om budgetspørgsmål, og i mange tilfælde endog at administrere for folk. På grundlag af erfaringerne fra dette arbejde fortælles om »De nye rige«, hvilket stort set betyder de unge fra 15-22 år.

DE NYE RIGE!

Hvem er det

Er der i det hele taget ret mange, der er rige? Her i Danmark er der da kun ganske få, der kan kaldes *virkelig rige*, vil mange sikkert tænke. Ganske vist lider vi ikke nød, men ligefrem kalde os rige, det kan man nu ikke.

Nå, alt er relativt – også ens opfattelse af rigdom. Lad mig som illustration hertil komme med følgende lille historie.

En dreng spørger en dag sin far: »Du far, er vi rige?« Faderen ser noget forbavset på sin drenng og skal lige til at svare med et afgjort NEJ. Han tænker nemlig på skatten, den dyre husleje, på alle de uopfyldte øn-

sker og på familiens stadige utilfredshed. Men så lader han blikket glide rundt i sine stuer, og samtidig står for hans indre blik avisoverskrifterne om de underudviklede landes nød, deres mangel på levnedsmidler og andre livsgoder, på de tusinder og atter tusinder af børn, der både er underernærede og syge, og hvor blot et beløb på 35 øre ville være nok til en indsprøjtning, der kunne redde deres liv. Og så ser han på sit hjem med andre øjne. Her er jo alt, hvad man behøver, ja, og mere til. Det vil være pinligt, om en farvet broder kiggede indenfor og så deres sure og utilfredse fjæs. Han får en anden opfattelse af, hvad det vil sige at være rig, og han fortæller sin søn om den frihed for sult, for nød og undertrykkelse, som vi har, men som millioner af mennesker ikke har, og han slutter med at sige: »derfor er vi rige, min dreng.«

Men som sagt, alt er relativt. For mange mennesker betyder rigdom *ubegrænsede* pengemidler til egen rådighed, og sådan har kun et fåtal af Danmarks befolkning det. Vi er altså ikke rige i ovennævnte opfattelse, men vi er så sandelig heller ikke fattige. De fleste af os har på grund af den store efterspørgsel efter arbejdskraft muligheder for at sidde med en

god indtægt, som – forstandigt administreret, det skal tilføjes – gør, at vi kan sidde »lunt inden døre«.

Hvem er det da, man kalder »de nye rige«? Det er hele den gruppe af unge mellem 15 og 22 år, der har, hvad man kalder familiegage uden familiebyrder. Disse unge har en økonomisk bevægelsesfrihed, som man aldrig før har oplevet, og som mange ældre med familiebyrder slet ikke kender til.

Om det er rigtigt – og fra samfundets side set forsvarligt – at der blandt de unge er en så stor penge- rigelighed, kan diskuteres, men man kan ikke ændre kendsgerningerne.

DE VIL NYDE UNGDOMSTIDEN

Et helt andet spørgsmål er, om de unge er modne nok hertil, om de forstår at omgås penge med forstand og omsætte dem i varige værdier? Den forståelse er der selvfølgelig en del unge, der har, men der er mange, alt for mange unge, der lever efter parolen: *Nyd ungdomstiden, den kommer aldrig igen.*

Derfor smider de tankeløst om sig med penge til tobak, restaurationsbesøg, pige- og drengesjov, biograftere, dansebarer, klæder, kosmetik o.l. De køber fjernsyn og transistorer, der skal fornyes, hver gang en ny model dukker op på markedet. De køber knallerter, scootere, båndoptagere, smalfilmsapparater og grammofon-

Der er mange, der står klar til at skille de unge af med deres penge.

plader i tusindvis. En undersøgelse har vist, at ca. 60 pct. af grammofonpladesalget sker til teenagers.

Jo, de vil nyde ungdomstiden – og de har mulighederne i langt højere grad, end tidligere generationer har haft.

Arbejdstiden er blevet afkortet med $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$ fra før 1900tallet.

Arbejdspladser mangler ikke. I Norge har man regnet ud, at der i dag på grund af mekanisering og specialisering er ca. 50 pct. flere slags arbejdspladser at vælge imellem end for bare 25 år siden.

Lønningerne er store. Inden for funktionær- og tjenestemandsgruppen har de unge på 15–22 år haft en lønstigning på ca. 40 pct. siden 1958. Da pristallet i samme tidsrum kun er steget med ca. 25 pct., vil det sige, at reallønnen er steget med ca. 15 pct. Som 1. års elev ligger lønnen i dag på ca. 500 kr. og stiger til ca. 1400 kr. ved 22 års alderen.

Lærrelønnen, som i 1959 lå på 121 øre i timen, var i 1963 steget til 161 øre = en lønstigning på ca. 33 pct. Arbejdsdrengeenes løn lå i 1959 på 185 øre i timen, steg i 1963 til 275 øre = en lønstigning på ca. 49 pct. Det giver en reallønsstigning på henholdsvis 8 pct. og 24 pct. (For de to sidstnævnte grupperes vedkommende er det tal for hovedstaden, provins-tallene ligger lidt lavere).

Ferierne er blevet forlænget og weekendordninger findes mange steder.

Udbud af varer og livsgoder er større end nogensinde før. I Sverige har man fundet ud af, at mens man for ca. 100 år siden havde 400 produkter at vælge imellem, hvoraf de 70 var de såkaldte nødvendighedsartikler, så er tallet i dag steget til henholdsvis 32.000 og 400.

PROBLEMERNE PRESSER SIG PÅ

Disse »nye« rige har som sagt en enorm købekraft. Et sikkert tal herfor foreligger ikke i Danmark. I Sverige har man regnet ud, at der findes ca. 1 million unge forbrugere i alderen 16 til 25 år, heraf er ca. 600.000 lønmodtagere, de øvrige er studerende, indkaldte til militærtjeneste og hjemmegående husmødre. Denne

million har ca. 2 milliarder til årligt forbrug. Her i landet fandtes der i 1960 (det sidst oplyste tal fra Det statistiske Departement) 660.791 unge i alderen fra 15–22 år. Når herfra trækkes gifte, enker, separerede og fraskilte (mennesker med forsørgerbyrder) ialt 2748, får vi tilbage 658.049 unge uden forsørgerbyrder. Herfra må så yderligere trækkes de studerende og det indkaldte mand-skab. Vi vil da antagelig finde frem til et tal på ca. 500.000 lønmodtagere med en årlig indtægt på tilsammen ca. 4 milliarder.

I 1962 var den samlede lønmodtagerindtægt her i landet 24.314 milliarder hvoraf de unge – de nye rige – altså skriver sig for ca. 1/6.

At dette tal vil øges, er der næppe tvivl om. Problemerne omkring disse unge og deres mange til egen rådighed stående pengemidler presser sig derfor mere og mere på.

Stort set er der vel ingen der for-

arges over eller misunder de unge denne velstand, men forargelsen stikker måske sit hovede frem, når man ser, hvor dårligt mange af de unge forvalter deres penge.

HVAD ER GRUNDEN HERTIL?

Men – man må så ikke glemme at spørge: Hvad er grunden hertil? Er det manglende økonomisk påvirkning i hjem og skole? Er det påvirkning fra reklame og annoncer, der er årsagen? eller er det et udtryk for den indre uro, rastløshed og til en vis grad håbløshed, som mange af vore unge går rundt med?

Det er sikkert et sammenspil af alle disse faktorer, og forældre, pædagoger, reklamefolk m.fl. må føle og erkende, at de bærer en hel del af skylden herfor.

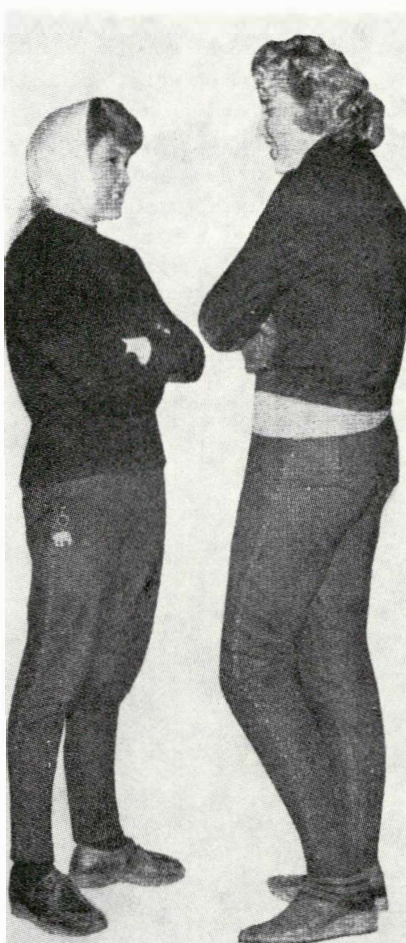
De unge har ikke i deres opvækst fået den tryghed, ballast og indre ro, som er en betingelse for, at man kan blive et selvstændigt tænkende og vurderende menneske. De er i mange tilfælde blevet børn af de såkaldte sovebyer, hvor forældrene hver morgen farer afsted til arbejde og først kommer hjem til middag eller sengtid. Der var ingen hjemme, når de trængte til støtte og vejledning. Derfor får de det, som en ung pige for et par år siden gav udtryk for i en enquete:

»Vi er unge, og vi vil nyde livet – hvorfor skulle vi ikke det, hvem ved hvor længe vi lever? . . . . . Livet er bare noget kedeligt noget, som vi alle inderst inde er bange for, det er derfor vi slår os løs. Vi er bange for døden – for det uudgrundelige mørke forude, det er derfor vi støjer, og derfor vi danser. Det er derfor nogle drikker for at glemme . . Folk tror, vi er hårde, og nogle af os tror det selv. Men går man os på klingen, så skimter man usikkerheden bag den hårde skal, vi vil ikke vise, at vi inderst inde har et sårbart og blødt hjerte . . « (Uddrag).

PENGE HAR DE NOK AF!

Derfor søger de unge tilfredsstillelse, hygge og morskab uden for hjemmet i ligestillede kammeraters selskab. Og penge har de nok af.

Men kan de unge tåle denne pen-

»Folk tror, vi er hårde, og nogle af os tror det selv.«

gerigelighed og et dermed stadigt større forbrug?

Overlæge, dr. med. H. Hove ved Slagelse Centralsygehus' psykiatrisk afdeling siger iflg. en provinsavis:

»I 1956 havde vi indlagt 27 teenagere fra hele amtet, men i 1960 var der indlagt 100 i aldersklassen 13-19 år, altså en fordobling i løbet af de kun få år. Der er for mig ingen tvivl om, at den voldsomme stigning står i forbindelse med den stærke forbrugsforøgelse og de øgede krav på arbejdspladsen. Barndommen bliver for kort. De unge får ikke tid til en langsom udvikling og modning og opnår derfor ikke en fasttømret personlighed. De har ofte kontaktvanskeligheder – og de får ikke noget fast ståsted. . . Antallet af selvmord blandt de helt unge er steget, men i de fleste tilfælde er det ikke »overlagt« selvmord. Det kommer ganske simpelt som en reaktion, fordi de ikke kan klare problemerne og ikke har nogen at tale med om dem. Teenagerne udgør i dag 10 pct. af det samlede antal nervepatienter.«

Overlæge Hoves udtalelser falder tydeligt i tråd med den unge piges: Angsten for livet, skuffelser, usikkerhed og det sårbare hjerte.

BLIVER DET BEDRE?

Men hvordan skal dette blive bedre? Så længe den voksne generation kun tænker på at tjene flere og flere penge for at kunne tilfredsstille det stadigt stigende krav til tilværelsen, vil det være vanskeligt at skabe de hjem, hvor de unge får et fast ståsted og muligheder for en langsom udvikling og modning. De går ud i livet med den opfattelse, at tjene og bruge penge er livets Alfa og Omega.

Og der er nok, der står parat til at tage deres penge – de behøver ikke at lede efter aftagere. Situationen i dag er faktisk den, at »de nye rige« får større og større indflydelse. Fabrikker, forretningsfolk, forlystelsesindustrien og reklamens folk producerer mere og mere med tanken på de unges købekraft. Inden for visse områder, f.eks. beklædningsindustrien, kosmetikindustrien, grammofon- og TVindustrien, forlystelses- og fritidsindustrien er det særlig mærk-

bart. Som før nævnt sker de 60 pct. af salget af grammofonplader til teenagere.

Men det er ikke kun på de unges eget købsbehov, deres økonomiske påvirkning sker. Man er klar over, at ungdommen i høj grad er med til at forme de voksnes køb, ikke mindst når det gælder valg af bil, radio, fjernsyn og beklædning.

Denne pengerigelighed, de unges stigende indflydelse på køb af livsgoder, deres eget stigende behov og det før omtalte mægtige udbud af varer indebærer måske forklaringen på den alt-om-sig-gribende reklame. Man er nødt til gennem reklamebrøl at gøre opmærksom på varernes tilstedeværelse og gennem en mere eller mindre sand reklame fortælle de unge, at netop denne vare kan de ikke undvære, hvis de vil frem i livet. Og med gentagelsens kunst hypnotiserer man de unge til at købe, og de – såvel som mange ældre – er et let bytte, fordi de glemmer at overveje og vurdere, hvad de heller ikke skal ifølge reklameindustriens egen mening.

Formanden for det amerikanske Public Relations Society siger selv:

»Det materiale, vi arbejder med, er mønstret i menneskers sjæleliv.«

Hårdt og brutalt indrømmer han, at det slet ikke er til den sunde fornuft, men til menneskets sammensatte følelsesliv med dets ønsker, begær, mindreværdskomplekser o. m. a., man henvender sig.

Der findes sund og konsumentoplysende reklame, men der findes megen, som kynisk og med stor styrke spiller på de unges uerfarenhed og usikkerhed og som tager alle deres ønskedrømme med i billedet.

I Vance Packard's bog: *De skjulte Fristere*, kan man læse følgende: »De (sælgerne) har fundet ud af, at omsætningen af vældige varemængder i høj grad beror på, om de har held til at udnytte vore skyldfølelser, angstkomplekser og bekymringer, vore følelser af fjendtlighed, ensomhed og indre anspændthed.«

KUNSTIGT OPPISKET BEHOV!

Reklamens folk må og skal – og de ved, de kan – skabe et kunstigt oppisket behov hos os – et behov og begær vi med vold og magt skal have tilfredsstillet. Og de skyr intet middel, som når f.eks. en bilforhandler i Atlanta udtalte: »hvis det bliver værre at sælge end det nu er, bliver

For at holde salget i gang må meninger og drømme ændres. Vi ser det blandt andet på de unges klædedragt.

vi nødt til at slå kunderne oven i hovedet og få dem til at skrive kontrakten under, mens de er bevidstløse.« (De skjulte Fristere).

Dette var i Amerika, men i overført betydning finder vi den samme indstilling her og mange andre steder. Lysreklamer, neonlys, højttalere, avisannoncer slår os oven i hovedet og gør os bevidstløse.

»Det er det kunstigt oppiskede begær, som tager magten fra fornufften og får folk til at købe – ikke efter deres egen, men efter andres smag«. Lindgvist i sin bog: *Reklamen er livsfarlig*, og han siger et andet sted:

»Reklamen okkuperer alle større livsområder – menneskene imprægneres – livsviljen bliver det samme som købsviljen. – De, der hersker over menneskers drømme, er de virkelige herskere.«

I dag er det reklamens folk, der hersker over de unge, former deres ønsker, meninger, drømme, ja, hele deres livsmønster. Men for at holde salget igang, må ønsker, meninger og drømme stadig ændres. Vi ser det på de unges klædedragt, deres frisurer, deres valg af grammofonplader og på deres idoler.

En amerikansk reklamemand skal med begejstring have sagt: »Vort lands storhed beror på skabelsen af behov og begær, på skabelsen af misfornøjelse med alt, hvad der er gammelt og gået af mode.« (De skjulte Fristere).

9 MILLIARDER DOLLARS TIL REKLAME – I USA

I 1955 blev der i den amerikanske reklameindustri brugt 9 milliarder dollars. Hvis dette enorme beløb var blevet brugt til en sand og redelig konsumentoplysning, så var sagen i orden. Men ofte ser man en annonce, der er vildledende, sandhedsdækkende og fyldt med gyldne løfter som f.eks. følgende:

»Allerede før De får den på, er De omsværmet« (sagt om en læbestift).

»Vil De opnå succes, så brug Bryll creme.«

»Vi sælger ikke bil, men social anseelse.«

»De nye rige« er reklamens jagtområde, og da det ofte er et let bytte,

ville det være af stor overordentlig betydning, dersom man kunne få reklamens folk til at følge formanden for Nordisk Salgs- og Reklameforbund, civilingeniør Svend A. Hansson's indstilling, der på et møde i Oslo formedes således:

»Det, man skal nå frem til, er, at reklamens folk – som andre erhverv – må erkende og godtage de regler, som den vedtagne moral og den gode smag kræver. Næste gang, der forberedes en salgs- og reklamekampagne, bør vi skånselsløst stryge alle overdrivelser og halve sandheder og bruge de hjælpemidler, vi har i forståelse af vort ansvar.«

KAN ÆRLIG REKLAME

FA DE UNGE I TALE?

Der findes heldigvis salgsorganisationer og forretninger her i landet, som bringer saglige og ærlige oplysninger i deres reklame og varedeklarerationer, og der gøres fra flere sider et stort og uegennyttigt forbrugsoplysende arbejde. Kunsten bliver nu at udforme denne ærlige reklame og det forbrugsoplysende arbejde på en så spændende måde, at man kan få de unge i tale.

Det er ikke tanken, at de unges lønindtægt – de ca. 4 milliarder – ikke skal med i det økonomiske kredsløb, men det skulle gerne ske på en lidt mere fornuftbetonet måde, end tilfældet er i dag.

Den svenske professor Torsten Hussén har sagt:

»Modenhed indebærer, at man kan kontrollere sine drifter og impulser – at man mellem impuls og handling kan indskyde overvejelser og betragtninger.«

Denne personlighedens modning skal begynde i hjemmene, føres videre i skolen og følgende læresteder, så de unge den dag, de går ud i livet og skal klare deres egen økonomi, har lært, at man kan leve lykkeligere med små midler, der administreres under overvejelser, end med mange, hvor ukontrollerede impulser er drivkraften. De skal lære at kunne vurdere og tænke selvstændigt, de skal lære ikke at lade sig beherske af andres meninger, men turde være sig selv.

DE NYE RIGE – OVERKLASSEN

Har de nye rige, som i nogle år har været samfundets »overklasse« med familiegage uden familiebyrder, ikke fået denne livsholdning, så vil velstanden i ungdomstiden, hvor de boede gratis – eller så godt som gratis – hjemme, blive til ulykke for dem den dag, de skal giftes og flytte hjemmefra til egen lejlighed eller hus. Planlægning og opsparing var ukendte begreber for dem, og resultatet bliver, at det nye, veludstyrede dukkehjem bliver stablet på benene på afbetalingskontrakter og lån, og som en svensker sagde:

»Det är inte roligt när bröllopstelegrammen avlöses av avbetalingsblanketten i brevlådan.«

Der stilles nu helt andre krav til gagen, og familiebyrden vil i mange tilfælde føles som et åg, der bliver for svært at bære, og resultatet bliver opløste ægteskaber med derpå følgen den endnu større økonomisk byrde både for den enlige mor og for ham, der trods skilsmisse stadig vil have forsørgerpligt over for børnene.

Ja, de »nye rige« har uanede muligheder for at stabilisere deres kommende tilværelse. Men det sker ikke ved stadig at stille større og større krav. Rektor Erik Waaler ved Bergens Universitet har engang i en tale sagt:

»I et samfund, hvor menneskene har tendens til at snakke højt om sine rettigheder, hvor det at stille krav er så almindeligt, føler jeg trang til at understrege følgende: Udover de mere elementære menneskerettigheder har intet menneske nogen anden ret end den, det har oparbejdet sig ved at opfylde sin pligt. Pligten til at gøre sin indsats kommer først, og derefter og først derefter skal man, om man finder det nødvendigt, komme med sine krav.«

Fremtiden er de unges. Derfor er det af stor betydning, ikke alene for de enkelte, unge familier, men for hele vort samfund, om »de nye rige« lærer at blive økonomisk minded.

Det er problematisk med al anden frihed, hvis man mangler den økonomiske frihed.

Ensretterkursus på feriehjemmet

I gennem årene er der afholdt mange kursus på feriehjemmet, og ved hjælp af artikler i nærværende blad er der en eller anden deltager, som med jævne mellemrum har ment det rigtigt at delagtiggøre hele medlemskredsen i den atmosfære, der hviler over arbejdet i de forskellige grupper. Hvis man har gjort sig den ulejlighed at læse disse artikler, har man haft mulighed for at danne sig et billede af formålet med det hele og efter hvilke retningslinier kursusvirksomheden tilrettelægges.

På baggrund af alle disse udmærkede artikler skulle det således ikke være nødvendigt at beskæftige sig yderligere med dette. Men da det viser sig, at artiklerne ikke rigtig har bundfældet sig, eller simpelthen er overset, vil jeg gerne behandle det endnu engang på en lidt anden facon. I stedet for den sædvanlige minutjose gennemgang af gruppearbejde, foredrag og opbyggende debatter, vil jeg prøve at stille virkeligheden op mod indgroet vane-tænkning, fordomme og forestillinger.

Når det rygtes, der skal være kursus på feriehjemmet, oplever man altid ude omkring i afdelingerne, at ordet kursus taler for lidt til fantasien. Ordet er for tamt. Der er ingen rigtig slagkraft i det. Det må forbedres, og det bliver det. Der dannes en kombination af ordene ensretter og kursus, hvor der lægges overordentlig vægt og tryk på første del af denne ordkonstruktion. Derved får ordet klang og farve og åbner samtidig for hele registret af fantasifulde påfund, som med lethed formår at indkapsle al kursusvirksomhed i odiose celler, hvorfra al dårlighed inden for organisationslivet udspringer.

Nu kan enhver oplevelse og ethvert indtryk imidlertid males og tegnes i positive eller negative strøg. De positive billeder, et modtageligt sind er i stand til at frembringe efter et udbytterigt kursus, bliver straks efter overmalet med dumhedens enfoldige negative pensel. Ensretning og hjernevask maler denne pensel over det hele, og den der fører hånden fryder sin egen negative sjæl, når disse demagogiske og letfængelige følelser formår at overdøve og forgifte de saglige og nøgterne vurderinger.

Dem der griber denne negative pensel har aldrig selv været på kursus og kunne heller aldrig i deres vildeste fantasi tænke sig at komme det. Men alligevel føler de sig kaldet til at tale med autoritet om noget, de overhovedet ikke har noget som helst kendskab til eller forstand på. Det er deprimerende. Det er en hån mod al sand oplysningsvirksomhed. Og det vidner om en total manglende forståelse for og indsigt i, hvad der har hævet organisationerne op til deres nuværende høje position i samfundslivet, og hvad der har gjort det muligt at skænke den enkelte en frihed, som står som forbillede for næsten alle andre nationer i hele verden.

Lykkeligvis er det kun en lille del af de danske lokomotivmænd, som er inficeret af denne kroniske

sygdom. Men de baciller, disse negativitetens forkæmpere hoster ud over os allesammen, er energiske og livskraftige. De angriber og æder sig langsomt ind i bevidstheden hos selv de mest besindige og efterlader tvivlen i sindet om, at der måske alligevel skulle være noget om snakken.

Jeg ved, det vil være overordentlig vanskeligt at finde et serum mod disse baciller, som er virksom nok til at slå disse angreb tilbage ved almindelig vaccination, for hele udviklingen igennem de sidste 5000 år har vist, at det altid er uendelig meget sværere at vælge det positive og opbyggende end at vælge det negative.

Men selvom det er vanskeligt, og selvom vi må erkende, at den skabende, positive indsats i tidens løb som regel er blevet latterliggjort og ringeagtet, så har udviklingen alligevel vist, at negative latterbrøl aldrig i det lange løb har haft styrke nok til at overdøve forskerglæden, oplysningsaktiviteten og fremskridtsviljen. Klartskuede menneskers virkelyst, idealisme og tro på fremtiden har altid selv under de mest håbløse og umulige forhold formået at bryde negativitetens skranker ved hjælp af grokraftige oplysningsideer, som videbegærlige mennesker approberede.

På lignende måde vil den negative mistænkliggørelse af foreningens kursusvirksomhed en skønne dag lide haveri.

Den hastige, fremadskridende tekniske udvikling lærer nemlig lokomotivmændene i disse år, at det er bydende nødvendigt, at alle positive kræfter bliver mobiliseret i oplysningens tjeneste, hvis vi overhovedet skal have nogen muligheder i fremtiden.

Diskussionerne, ude omkring i afdelingerne om organisatoriske problemer, tager mere sigte på en konstatering af de dynamiske kræfter i det moderne samfund, der truer med at opluge os allesammen, end de tager sigte på en analyse af mulighederne for at tage kampen op imod dem. Derfor opstår der altid under diskussionerne en afmægtig fornemmelse af, at udviklingen er ved at glide os af hænde. Men kun få skænker det en tanke, at det er manglende oplysning og kundskaber, som kun kan erhverves på kurser eller ved intensiv læsning, der fremmaner denne fornemmelse.

Under diskussionerne gør det synspunkt sig kraftigt gældende, at Dansk Lokomotivmands Forening ikke skal være en syklub, men en fagforening. Og dette synspunkt er naturligvis rigtigt. Men hvem har skylden, hvis dette ikke er tilfældet? Jeg tror, nøglen til fornyelse af hele den organisatoriske indstilling ligger begravet i besvarelsen af dette spørgsmål. Det er bare givet, at betingelserne for en eksakt besvarelse på nuværende ikke foreligger, fordi vi har en tilbøjelighed til at drive med vinden og henrykkes af ord og toner, som ikke skelner mellem det sagligt underbyggede, det upar-tisk oplysende og det i en tilforladelig form vildledende.

Kursusprogrammet, som deltagerne møder det på feriehjemmet, bryder med alle gamle traditioner på dette område. I stedet for at drive med vinden, må kursisterne gå den meget vanskelige vej imod

strømmen. Problemerkernes formulering og præcisering aktiviserer den kritiske sans og danner et effektivt grundlag for personlig udfoldelse og *selvstændig* stillingtagen. Altså det stik modsatte af ensretning. Der kommer ingen, hverken grever eller baroner, og forsøger at påvinge kursisterne færdigstøbte meninger eller choklignende ideer. Tværtimod! Det er derimod opløftende at iagttage, hvor skarpt synspunkterne mange gange står over for hinanden; og det er både oplivende, inspirerende og tankevækkende at konstatere med hvilken ildhu og optimisme den enkelte går op i det engagerende og kundskabsmeddelende i gruppearbejdet.

Hvis nogen virkelig tror på, at lokomotivmændene vil kunne løse fremtidens store organisatoriske opgaver, hvis oplysningsarbejdet, som er en forudsætning herfor, prompte og systematisk modarbejdes, så udfører de en balancekunst i utopiens verden, som ikke har nogen forbindelse med virkeligheden.

Afdelingerne er når alt kommer til alt det fundament, hovedbestyrelsen bygger på. Det er afdelingerne, der bærer organisationen; det er arbejdet her, som afgør, om organisationen skal være stærk eller svag.

Da vi allesammen gerne vil have en stærk organisation, må vi gøre os klart, at denne ikke skabes ved passivitet, negativitet eller mistænkeliggørelse. Den kan kun skabes ved oplysning og forøgede kundskaber. Den tid er forlængst forbi, hvor det var tilstrækkeligt at møde med Luthers katekismus under den ene arm og BT og Ekstrabladet under den anden.

Derfor er der en indlysende sandhed i, at afdelingernes position i høj grad afhænger af, hvor positivt interesserede medlemmer tager del i kursusvirksomheden og oplysningsarbejdet.

At bruge ordet ensretning i forbindelse med dette arbejde er en tåbelighed. Den eneste ensretning, der kan blive tale om, er udelukkende den, at alle bliver klogere. Men det er jo desværre også ved at blive et problem. Klogskab betragtes jo efterhånden som en antidemokratisk fornærmelse. Ingen har i dag lov til at være klogere end andre. Det er indbildning, indbildskhed og uforskammethed.

Jeg kan ikke i denne forbindelse lade være med at tænke på de i egen indbildning ophøjede væsener oppe i Randers, som ikke finder det umagen værd at være medlemmer af foreningen, men gerne vil lukrere passivt af de fordele, der, på det velfærdsfremmende, tjenstlige, sikkerhedsmæssige og økonomiske plan, opnås gennem foreningens arbejde. Deres golde demonstration er dumheden op-højet til n-te potens.

På grund af uenighed med foreningens ledelse i et eller andet spørgsmål opfører de sig som børnene i sandkassen. De vil heller ikke lege med mere, når de ikke får deres vilje. Der er andre, som er uenige med hovedbestyrelsen om helt andre spørgsmål. De kunne også melde sig ud og danne deres egen lille utilfredse gruppe. Men ville de derved skabe en stærk organisation? Nej! Nej! og atter nej! De ville i stedet nedbryde respekten for organisationen både

indadtil og udadtil til skade for hele lokomotivmandsstanden.

Enhver, der har vilje og evne til at gennemskue hele det hysteriske blændværk af nedbrydende dumhed, der ligger bag udmeldelsesparoler, kan se de dystre perspektiver, der dukker op i horisonten for lokomotivmændene, hvis problemerne skal formuleres i kraft af uvidenhed i stedet for på grundlag af kundskaber og fornuftig tænkning.

Det kundskabsudviklende på foreningens kurser er netop baseret på at give den enkelte ikke alene forståelse og indsigt, men også tænkeevne, når problemerne skal præciseres. Derigennem får kursisterne muligheden for at ruste sig fagligt, så de kan gøre fyldest i afdelingerne til gavn for medlemmerne.

Dette er den enkle sandhed om foreningens kursus på feriehemmet, og det må da vist siges at være et nyttigt program.

S. Juul Madsen.

Afskeds- og velkomstfest

I lighed med tidligere år indbyder Godsbanegårdens afdeling sine medlemmer og pensionister til vor årlige afskeds- og velkomstfest, som holdes TIRSDAG DEN 1. DECEMBER 1964 KL. 12,00 I FOLKETS HUS, Enghavevej nr. 40.

Ved denne lejlighed tager vi afsked med kolleger der i årets løb er overgået til pensionisternes rækker, og byder samtidig nytilkomne medlemmer velkomne i afdelingen.

Der bydes på et stykke med sild, 2 stykker godt belagt og der sluttes med osten, hertil serveres pilsner med og uden guldkant og naturligvis snaps. Efter spisningen er der kammeratligt samvær i lokalerne ved siden af over en kop kaffe og cognac eller likør efter ønske. *Prisen er uforandret 15 kr.*

Afdelingsbestyrelsen anbefaler så mange medlemmer og pensionister som muligt til at deltage, for derigennem at give dagen den festlige ramme som den fortjener.

Tilmelding sker på de fremlagte tegningslister på Mdt Godsbanegårdens opholdsstuer, eller på telefon AStA 30 93 eller 94 75 46.

Indtegningen slutter FREDAG DEN 27. NOVEMBER 1964. – VEL MØDT!

P. b. v.

Poul Busk.

MEDLEMSLISTEN

Optaget som medlem pr. 1/10-64.

Lokomotivmedhjælper Sven-Børge Frederiksen,
København Gb.

Optaget som medlem den 1/11-64.

Lokomotivmedhjælper:
Hans M. Buch, Fredericia, i København Gb.

Overgået som ekstraordinært medlem pr. 1/11-64.

Pensioneret lokomotivfører Carlo A. Thomsen, Fren-
densgade 47, 1., Viborg.

NYE ADRESSER

Viborg afdeling:

Kassererens adresse rettes til: Islandsvej 46.

Foredrag

Foredrag ved generaldirektør Skov, tirsdag den
24. november 1964 kl. 19,30 i Håndværkerforenin-
gen, Klostergade, Århus. »DSB i fremtidens trafik«.
Samtlige lokomotivmænd indbydes.

Århus afdelings landsoplysningsudvalg.

Byttelejlighed

Korsør-København eller omegn.

Haves: 3 vær. moderne lejlighed i Korsør, 383 kr.
incl. varme, ønskes byttet med 2½-3 vær. lejlighed
i København eller omegn.

Skibsfyrbøder P. V. Højklint,
Motalavej 53, 3. th., Korsør.

DSB regnskab

Til medfølgende oversigt over statsbanernes driftsre-
sultat i tiden 1/4-30/9 d.å. bemærkes:

Driftsindtægterne er i forhold til samme periode i
fjor steget med ca. 24,2 mill. kr., hvilket dog ikke ud-
trykker en reel stigning, idet vi især for godsbeholdningens
vedkommende er i restance med afregninger til ud-
landet.

Driftsudgifterne er steget med ca. 16 mill. kr., der ude-
lukkende skyldes forøgede lønudgifter.

Statsbanernes driftsindtægter og driftsomkostninger
m.v. i tidsrummet april-september 1964 og en sammen-
ligning med det tilsvarende tidsrum i 1963.

	Hele tusinder		
Driftsindtægter	422.337	398.138	24.199
Driftsomkostninger	389.385	373.323	16.062
Driftsoverskud	32.952	24.815	8.137
Afskrivning	24.300	21.300	3.000
Forrentning	48.513	40.106	8.407
Statens tilskud til driften	39.861	36.591	3.270

Ansæt som lokomotivmedhjælper pr. 1/10-64.

Lokomotivmedhjælperaspirant:
K. M. Jensen, Århus, i København Gb.

Ansæt som lokomotivmedhjælper pr. 1/11-64.

Lokomotivmedhjælperaspiranterne:
H. M. Buch, Fredericia, i København Gb.
Th. Elvekjær, Århus, i København Gb.
H. Christiansen, Århus, i København Gb.
A. Asmussen, Århus, i København Gb.
F. Leving, Århus, i København Gb.

Lokomotivinstruktør (15. lkl.):

P. M. Frandsen, Fredericia, er afskediget efter an-
søgning på grund af alder med pension (31/12-
64).

Lokomotivførerne (15. lkl.):

N. S. Lindholm, Ålborg, er afskediget efter ansøg-
ning på grund af alder med pension (31/12-64).
M. K. Jørgensen, Århus, er afskediget efter ansøg-
ning på grund af alder med pension (31/12-64).

Lokomotivmedhjælper:

F. Olsen, Rødby Færge, er afskediget på grund af
svagelighed (31/10-64).

†

Pensioneret lokomotivfører M. A. Christensen, Bli-
chersalle 29, Esbjerg, født d. 20/6-1887, er afgang
ved døden.

5. hold lokomotivmedhjælper- aspiranter

Efterfølgende er anciennitetsplaceringen for 5.
hold lokomotivmedhjælperaspiranter.

1. Buch, H. M., Fa.
2. Elvekjær, T., Ar.
3. Kastberg, K. H., Gb.
4. Christiansen, H., Ar.
5. Dagsberg, L., Gb.
6. Løgstrup, H., Gb.
7. Asmussen, A., Ar.
8. Svare, B., Gb.
9. Skeldrup, V., Gb.
10. Jensen, J. S., Gb.
11. Jensen, V., Gb.
12. Leving, F., Ar.
13. Jensen, G. H. N., Gb.
14. Jensen, K. E., Gb.

Nordisk Foto-mesterskab for jernbanepersonel

Foto-amatører

indbydes til kamp om Nordisk Foto-mesterskab 1965.

Konkurrencen er åben for alle der er tilknyttet jernbanerne i Danmark, Finland, Norge og Sverige. Professionelle fotografer undtaget.

Konkurrencen omfatter: I. Sort-hvide foto. II. Papirfarvebilleder. III. Diapositiver i farve. Hver kategori delt i to motivgrupper.

- a) Vore jernbaner og vore jernbanemænd.
- b) Motiv efter frit valg.

Udstillingen finder sted i Halmstad, Sverige, i midten af april 1965, indbydes er: Fotoutskottet, Svenska Jernvægsmännens Fritidsförbund.

Da man fra arrangørernes side har forlangt sig billederne i hænde senest den 15. januar, må vi nødvendigvis ansætte sidste modtagelsesdag til 4. januar.

En vandrepokal er udsat til det »Nordiske Mesterskab«. Udstillingens »Bedste billede« indenfor samtlige klasser og motivgrupper tildeles en hæderspris. Sejrende i de respektive klasser erholder pengepræmier.

Tiden er ikke lang, men det kan nås. Vil man deltage, skriver man hurtigt efter nærmere regler, der tilsendes fra D.J.I.F.s Hobbyafdelings sekretær Gunnar Aarslev, Rissvangsalle 49, Århus N.

Bøger der får ben at gå på

Vi har tidligere omtalt en række spændende Fremad-nyheder, men vil her supplere med endnu et par tips, som jo ikke mindst er aktuelle foran jul, hvor boggaver altid er velkomne – en god bog er nok den gave, der varer og glæder længst.

Blandt skønlitteraturen fæstner man sig især ved den nye bog af Poul Ørum, hvor denne store fortællerbegavelse fejrer nye triumfer med sin »Uskylds Frugt«. Det er simpelt hen en perle, som alle Ørumtilhængere vil glæde sig særligt over. Også Julius Bomholts nye roman tiltrækker sig opmærksomhed.

I et nænsomt, men indtrængende sprog berettes »Eventyret om Fattighuset« i vor tid, uden at romanen dog kan siges at være en social roman – det menneskelige er som vanligt i Bomholts bøger sat i centrum.

Hilmar Wulff møder op med en festlig fortælling i »umoderne« form »Vorherres tørre Finger« om en landtange på sydhavssøerne, hvis befolkning absolut ikke er glade for alle de nymodens opfindelser såsom motorbåde og spiritusskat. Barok er H. C. Jørgensens skildring »Soldet er sat!« af livet på Regensen i København, hvor studenterviddet fejrer sande triumfer.

Kirst ctr. Bundeswehr

To store internationale navne er Hans Hellmut Kirst og James A. Michener, hvoraf den første tager det nye tyske forbundsværn under skrap behandling i sin »08/15 i dag« – endnu lever preusserånden, siger Kirst – og den skal væk! Michener fører i »Den evige Karavane« læseren på spændende færd til Afghanistan, hvor bronzealderen knapt er overstået endnu i 1964 – en veldokumenteret roman af »South Pacific« berømte ophavsmand. Den unge finne, Veiho Meri's »Lige for Lige« er en ny opgørets roman om militærlivets umenneskelige lighed – den vil fængsle enhver. En Fremad-nyhed, der vil glæde alle dyrevenner, er fire romaner, hvor dyrene har hovedrollerne, nemlig A. J. Dawsons »Ulvehunden Finn«, Sterling Norths »Rascal« om en lille vaskebjørn, Harry Williamsons »Odderen Tarka« og den danske zoolog Harald Thomsens fortællinger om »Naturens Børn«. De fire bøger er rigt illustrerede med herlige tegninger og tilmed meget billige, kun 16,75 pr. bind. Dyrevenner vil også kaste sig over den nye serie, Fremads Naturbøger, til populære priser fra 10,75 pr. bind, hvor man kan erhverve sådanne fine ting som Grzimeks »Dyrenes Paradis«, Norman Carrs »Mine Løver«, Peter Krotts »Jeg var Bjørnemor« og Dröschers dyrepsykologiske storværk »Dyresjælens Hemmelighed«.

Dameben og cirkusliv

En helt enestående udgivelse er Erik Nørgaards »Da Damerne fik Ben«, hvor hele den periode, da kvinderne kæmpede for frigørelse, skildres med et væld af samtidige tegninger og fotos. Det er en træffer!

I sin art er Møller Madsens »Cirkus« den første bog på dansk, der trænger om bag manegen og lurer artisterne tricksene af. Den rigt illustrerede bog gør det næste cirkusbesøg endnu mere spændende. Og så bør vi ikke glemme, at Fremad i år har fyldt et overflødigshorn op til børnene med en overdådighed af billige og flot udstyrede børnebøger, hvor bl.a. en rigt farveillustreret udgave af Grimms udødelige eventyr og et festligt moderne eventyr »Den fortryllede Port« vil begejstre børnene og få dem til at blive bog-fans, så det forslår, til skade for alle slikskandere m.v. Hvad vi vel ikke kan have noget imod, vel? Slet ikke når julegave-ideen samtidig er klaret!

KALUNDBORG

N. JENSENS SØNNER

Inventar- og bolig montering

Telf. Kalundborg 280

KALUNDBORG KULKOMPAGNI

Aktieselskab

Tlf. TRETEN

Tlf. TRETEN

O. Blechingberg's Eftr.

Farve - Tapet - Linoleum - Tæpper

Kordilgade 69, Kalundborg . Telf. 62

P. FAARUP CHRISTENSEN'S TANDTEKNIK

Vænget 5 - Kalundborg - Telefon 817

Åben hverdage kl. 10-16 ★ Lørdag og aftenkonsultation efter aftale

Kul - Koks - Briketter - Brændselolier

IMPORTKOMPAGNIET A/S

Kalundborg - Telefon *33 (flere ledninger)

KALUNDBORG FOLKEBLAD

Eneste blad der trykkes i Kalundborg

Tlf. 236

Fiskehus nr. 1

Viktor Nielsen

Tlf. Kalundborg 659

Altid friske Torske- og Rødspøtte-

filet'er samt Fiskefars

Leverandør til Feriehjemmet

Fineste

Kød, Flæsk, Paalæg

Slagteriets Udsalg, Kordilgade 44

Tlf. Kalundborg 161

Leverandør til Feriehjemmet

OTTO NIELSEN

Malermester

o

Tlf. Kalundborg 447

Slagtermester Børge Rasmussen

Kordilgade 10

Telefon 173

Privat 1243

Altid første kl. varer

NYBORG

C. Knackstredt Tlf. Ny borg 550

Spec.: Kranse, Buketter, Planter og Potte-Kultur. Direkte Salg fra Drivhus. Ingen Butiksleje - derfor billigste Priser.

SALON "MADAME"

v/ GUDRUN PEDERSEN

Nørrevoldgade 61 . Nyborg . Tlf. 1182

Alt i moderne hårpleje - permanent - formskæring

STENSVED

KNUD SØRENSEN

Aut. RENAULT Forhandler

Alt i reservedele og tilbehør

Stensved - Telefon Stensby 27

SØNDERBORG

Når De bliver CAFAX-kaffekunde får De leveret topkvaliteter i kaffe og en CAFAX-El-husholdningskaffemølle til at male kaffen på!

CAFAX KAFFE Perlegade 87 - Sønderborg - Telefon 255 45

HELGE SKJERNING

GULDSMED . GRAVØR

PERLEGADE 62 . SØNDERBORG . TELEFON 2 35 22

★

GULD - SØLV - BESTIK - FLERE MØNSTRE - GRAVERING - REPARATIONER

SØNDERBORG KAFFERISTERI

Math. Lorenzen

KASTANIEALLE 17 . SØNDERBORG . TELF. 23851

★ Frugt
Grønt

Konserves

Varerne bringes

Torvehallen

R. Tychsen

Jernbanegade 46 . Sønderborg

Telefon 22 501

HJØRRING

ALT i Kolonial - Delikatesser - Vin - Spiritus - Tobak

KYED LARSEN

Fynsgade 26 . Hjørring . Telefon 492

Knud Petersens Selvbetjening

Kolonial . Konserves . Vine . Tobak - Stort udvalg i dybfrostvarer

Birthesvej 4 . Hjørring . Telefon 2516

ESPERGÆRDE

GLARMESTER EDV. JENSEN

MALERIER . REPRODUKTIONER . RAMMER . SPEJLE
BYGNINGSARBEJDE . BLYINDFATNING . TERMORUDER

Bjerggade 29 . Helsingør . Telf. 2107 95

Ritegade 22 . Espergærde . Telf. 32074

AARHUS

D. S. B.

kører altid i

Haandværkerforeningens
Restaurant og Selskabslokaler

Aarhus

Tlf. 202 33

VEJLE

EJNER JENSEN

(J. Chr. Larsens Fttf.)

Elsdyrvej 8 - Vejle - Tlf. 3781

kolonial - konserves

vine - tobak

SORØ

Storegade 42 . Sorø

HELSINGØR

Service Station v/ BENNY POULSEN

Vask . Smøring . Polering . Automobiltilbehør
Hovedvagtsgade 1 . Helsingør . Telf. 210132

Man lægger mærke til Deres hår – gå til

DAMEFRISØRSALONEN

v/ LILLIAN IPSEN
Ewaldsvej 35 . Helsingør . Telf. 211869

Lad kvindehænder behandle Deres tøj,
send det til

HVID VASK

Strandalle 1 . Helsingør . Telf. 212526

Købmand Edv. Andersens Eftf.

v/ ANNA JOHANSEN
Stort udvalg i kolonial - konserver - tobak - vin
Kongensgade 7 . Helsingør . Tlf. 210587

TAL MØBLER MED

HELSINGØR BOLIGMONTERING

Stjernegade 20 - Helsingør - Telf. 213140
Udstillingshal: Fabrikvej 11 - Telf. 211394

KAJ BRAMMERS BOGHANDEL

v/ O. Petersen . Stengade 10 . Helsingør . Telefon 210514

... glæd med en bog

HORSENS

Strøg-Magasinet

Søndergade 41, Horsens . Telf. (066) 26190
Kjoler-Nederdele-Bluser-Strikvarer-Strømper

Skotøjsmagasinet »Brock«

Søndergade 40, Horsens . Telf. 25900
der er go' gang i sko fra Brock

KOKS OG BRÆNDELSOLIE

BENZIN . SMØRING

ALFRED BRAAE . CALTEX SPEDALSØ
Horsens . Telefon 25739

WINTHER PEDERSEN

FABRIKVEJ 66 . HORSENS . TELEFON 25360

Kolonial . Konserver . Vin . Tobak . FF kaffe
Varerne bringes

HORSENS

Landbosparekassen

Rædersgade 5 – Horsens
Telefon 21222

Åben kl. 9,30-12,30 og 14-16

RISSKOV

VALD. NIELSEN

Kolonial . Vine . Cigarer
Ndr.Strand 122 . Riisskov
Telf. 77174

FREDERICIA

Kageboden

v/ B. FROM . FREDERICIA
PRANGERVEJ 72 . TELEF. 20134

TØNDER

PETER JAKOBSEN

Farve . Tapet . Gulvbelægning

Telf. (047) 2 23 68

Tønder

SILKEBORG

SKOLEBOGHANDELEN

Skoletorvet - Silkeborg - Telf. 96

Vi fører alle skolebøger
Vi opretter gerne en bogkonto

AABENRAA

Aabenraa Dampvaskeri

Langrode - Telf. 2 35 19

Vi vasker skånsomt og hurtigt!

SLAGELSE

RENOVA

RADIO &
TV SERVICE

v/ E. ANDERSEN

Absalonsgade 26 . Tlf. 52 35 56

1. klasser reparationer
Kun kontant - derfor billigst

Vaskemaskiner - Komfurer - Støvsugere - Køleskabe

NUTIDENS HUSHJÆLP

Bredgade 45, Slagelse Telf. 521011

STJERNE-FOTO

ved Robert Hjort

Jernbanegade 3, Slagelse

Telf. 520567

er stadig billigst - alt i foto - film - kino

KRUSAA

SERVICE STATION

v/ Hans Petersen
Sønderborgvej 8 . Krusaa . Telf. 71419
International-Transporter

ODENSE

Salon "KRØJER"

v/ GRETHE ALMIND

Vestergade 7 . Odense . Telefon 125022

Den moderne salon for den moderne dame

DET FYENSKE TRÆLASTKOMPAGNI

AKTIESELSKAB

ODENSE